

Ügyszoba Országut Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül
itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Előfizetés.

Pesten.
Félévre helyben 6 ft. pp.
Negyed évre 3 ft. pp.
Egy hónapra 1 ft. pp.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

Vidéken előfizethetni minden postahivatalnál.

Előfizetés.

Vidéken.
Három hónap vidékre 3 ft. 24 kr.
Hat hónap 6 ft. 48 kr.
Egy év 13 ft. 36 kr.

**Kiadó
Lukács László.**

(D O N G O.)

Emlékezések.

(folytatása a Charivari 18-ik számában megkezdett emlékezéseknek.)

Huszonegyeszer. Emlékszem reád Athenem! te híres lap valál, reputatiod pedig többet ért a magyar irodalomban, mint a Chateaubriand reputatioja a világirodalomban; kit te akartál okos és tudósnak, kit te számárnak nevezék, utalattal fordult el tőle még az academia is.

Huszonketedszer. Emlékezem Gaall József Peleskei notariussára, s abban az othello féle comicus jelenetre, de emlékezem azon angol könyvre is mellyből Gaal Józsi azt a jelenetet miserabiliter kilopta.

Huszonharmadszor. Emlékszem azon kedves epochára midőn a tudós társaság levelező tagjai mellet elmentében kalapot emelt, és pukellit csinált a Debreczeni diák.

Huszonnegyedszer. Emlékszem Takács nevű piarista rectorra, ki későbbben plébános lett Fancsikán, ez a szent ember gyalog járt Pócsra minden évben egyszer, meghált a pusztá-

ban mint Krisztus urunk, s tön olyan dolgokat, millyeket millyeket megváltónknem tön, s millyenekért a zsidók el nem ítélték volna, de millyenekért a mostani korszellem szerint, megérdemlette a purgatoriumot e világon. Ezen egyetlen Jesuitát ismerem személyesen.

Huszonötödször. Megbocsáss de lehetellen, hogy egyszer meg ne emlékezzem rólad oh Drávecz, lásd te többször igaz tótszívűből örültél szerencsém, én mindezért neked publicus köszönetet mondok, s kívánom, hogy 600 p. forintos nyugalmat ne háborítsa meg sem a revolutio, sem gr. Károlyi Lajos.

Huszonhatodszor. Emlékszem reád imádott barátom Pálfi Albert, milly fenségesen beláttál a jövőbe midőn megjövendöléd, hogy mi nagy emberek leszünk. Igen igazad volt, mi nagy emberek lettünk.

Huszonhetedszer. Megemlékszem Kende Zsigmondra Szathmár vármegye főfőtáblabírájára, ki nekem még Pozsonyban bevallá, hogy neki a régi rendszer jobban tetszik, s hogy ő agítani fog annak visszaidézte mellett. Örökösödél Szathmár Zsiga felett, te ugyis ismered őt jobban nálamnál.

Huszonnyolczadszor. Szentpietással emlékszem fiuméra!

Quo dius Eneas, quo pives Tulus et aneus!
Pulvis et umbra sumus.

Huszonkilenczedszer. Emlékszem Tárczay Pálra, ki becsület szavára állítá, hogy Bechthold vezér a világ legbecsületesebb emberei közé tartozik.

Harminczadszor. Emlékszem Perczel

Mór. barátom szavaira midőn a nemzetgyűlésen határozottan állítá, hogy a hadvezetében árulás van. Képviselő társai ledorongolták, de a következők érdem koszorút nyujta számára elismerésül.

Harminczegyzeszer. Emlékszem reád Kaplony; benned láttam életemben a legszebb szolgálatot a francziskánusoknál.

Harminczketedszer. Emlékszem reád Pálfi terem, mennyi kellemes éjket töltöttem csillázos termedben, milly fenséges reményeket tápláltam még az időben, midőn beléd jártam élvezni, hátha még eszembe jut Pálfi Pepi, milly dicső liberalis ember volt ez.

Harminczharmadszor. Emlékszem reád Nagykarolyi uradalmi pincze, belőled felséges borokat ittam a kasznár asztalán.

Harmincznegyzeszer. Emlékszem szavaidra oh László ki azt állítád, hogy a romantikának total befutyul a háború.

Harminczötödször. Emlékszem azon századra, mellyben vala a migratio gentium.

Harminczhatodszor. Emlékszem Zerfiire, Mészáros Károlyra, s több individumokra azon időkből midőn még bűdös pecsovics valának, ne gondolja azonban senki, hogy ezért gyanúsítottam őket, a világért nem, ők tevének úgy, miként legtöbbben publicistáink, s politicusaik közül.

Harminczhetedszer. Emlékszem szebb napjainkra oh szerelem!

Harmincznyolczadszor. Emlékszem azon időre midőn Sárosy Gyulát tartottam Magyarország legjobb költőjének.

Harminczkilenczedszer. Megem-

ékszem a reactióról, s eszembe ötlenek azok is kik nem természetes halállal multak ki.

Negyvenedszer. Emlékszem Kál-mánd sváb faluról, e valóban láttam a legfinobb kokketirozást egy plébánostól.

Negyvenegyedszer. Megemlékszem azon hatszáz követről, melyek leköszöntek, állítván, hogy a nemzetülés a törvényesség teréről lelépett. Ezen urak szabad lábön élvezik a pesti levegőt.

Negyvenkettedszer. Szent fájdalommal emlékszem mindazokra, kik a rácok ellen folytatott csatákban mindeddig hazontalan áldozatul estek.

Negyvenharmadszor. Emlékszem egy kedves csevegő kis fattyura, ki tökéletesen hasonlított a Sándorfalusi plébánushoz.

Negyvennegyedszer. Emlékszem Constantinus Joachim fiadra ki legokosabb piarista volt a világon.

Negyvenötödször. Emlékszem Maria Magdolnára Szentpétery személyében, és

Negyvenhatodszor. Azon francia drámára, melyet Vahot Imre irt.

Negyvenhetedszer. Emlékszem, Dante isteni comédiájának azon pontjára, midőn a hercegeknek izél.

Negyvennyolczadszor. Emlékszem a posoni utosó országgyűlésre.

Ördögszekér.

A nyárs polgárok egén egy irtozatos üstökös jelent meg. A szem minden opticus ereit megfeszíték, hogy kivehessék mi csillog farkán? s im mint a gyermek, hogy álmában is játék szereivel bibelődik szemök a megszokottat, csillogó huszasokba, némelyek pláne a legszebb körmöczi sárga csikkel — látták rakva. Mit jelent ez? ölnyi hosszát szippantva kérdék egymástól. Egyik háborut, másik a bécsi bank bukását, harmadik egy 18-dik századbéli politicus a régi áldott rendszer szláv birodalmi alapon való helyre állását jövendőlgeté, míg végre egy halvány areczsal, kifordult szemekkel égnek álló hjjal, a kétségbe esés duna hullámit medrében megrendítő hangján kiáltá el a zsidó emancipatiót. Zsidó emancipatio! kiálták egy hangon getroffen! ez az igaz. Rögtön megérzék az üstökös farkán képzelt zsidó kézből került aranyáktól származó hagyma büzt és, Ah az a ferfluchte emancipation! nézzétek csak kiáltá egyik az üstökös ember alakot ölt — ugyan, wer ist das? wer ist das? hangzék minden szájból Kállai Ödön

,mond az egyik nem ismeritek, a hon, kezében van most is a zsidók emancipatiojáról szóló törvényjavaslat. Getroffen er ist es! vermaladajter mi lesz belöllünk eddig is keek-ek voltak ezek a verflucht zsidók hát még ezután, eddig csak az urakkal kellett luxushan vetélkednünk, már még ezekkel is! tönkre kell jutnunk. Der Teufel geht a rácokra sirák közös egyet értéssel, s bujokba bucsú szippantást is feledve oszlának el.

Kérditek miért nem szükségelik a henyélés miatt vakarany eres nyárs polgárok a laxatívát? felelet mert a zsidó emancipatio iránti indítvány feleslegessé tette azt. —

Biztos kulfő után mondhatjuk, miszerint Pest városi tanácsnok Madedl János ur nevét csakugyan megmagyarosítandja. Éppen ebben töri fejét Krasser Filibert is naponkint harmadfél óráig, Senóner Hedvig társaságában.

Panasz Pest város kapitányához.

Helybeli alkapitány Pékári János vakmerő volt a király utcában egy három emeletes házat építtetni, no de ez még megengedhető lenne, — azonban ugyan ő még vakmerőbb volt a ház kelő tetején valami czimert csináltatni a homlokzatra. Ez meg nem engedhető. Kapitány ur tehát tegye meg az illető scandalum ellen demoliroztatási lépéseit önnek alattlevő hivatalnokas czimert faragtat, — aztán tudja az ördög kié is volt valaha az az insigne!?

Halljuk hogy Döbrentei Gábor miután Berzsenyi munkáit agyon csönkította, most nevének akarja nyakát kitörni, s rövid időn Döbi Gabi névvel akarja magát bemutatni t. i. urnál a váczl utcában. —

Pediglen.

Bágyadt golyó.

Hős költemény egy énekben.

Motto: Ne hagyj magad ecsém Pulszky,
Magad ne hagyj ecsém Pulszky,
Ecsém ne hagyj magad Pulszky.

Bernáth Józsi.

Laczi mi baj! kutya jár a kertben,
Még hitvánkodtál testben, lélekben,
Két fuvóra jár az oldal bordád.
Hogy megszülte e kin az ur adtát.

Hisz ugy mondják, ott lenn a táborban
Zene mellett annyi szép lány s bor van!
Ne vágj hát rám olly savanyu pofát
Azért hogy orczimpádon látok át.

Hej ki angyala van, hadd el kölök!

Igy fuldoklik Laczi, s melle hörög,
Hol bömböl az ágyu és hul bomba
Tisztulj ledérkednt a táborba.

Hát hogy Bakonyi ott Szent-Tamásnál
Legelső küzdött fel a sánczoknál
Utánna magam is egy izromba,
S már bocksorszijját csiptem markomba.

És itt Laczi képe ködbe borul
Béna lábára forró könnye hull.
De édes e kín s fájdalom nekem,
Mert imádot hon! érted szenvedem.

Igy sohajt fel Laczi. Hát mint mondám
Már bakonyi bakkancesszijját tartám,
S ekkor ugy csapott egy bágyadt golyó,
Hogy hasra estem, mint a hitvány ló.

S meg megrántva lábát és sziszegve,
Mi közt ajkírókél teremtette.
Vézség jelül a bágyadt golyót
Mutatja, mit magával hozott volt.

Aztán neki kerül bánatában
Besántikál két várost napjában,
A ki látja kinját s tettét hallja,
Sűrű könnyét csakugy potyogatja.

* * *

Laczi, Laczi előkarom valál,
Kökény szemü markotányosnénál,
Ha sajnárod piczit az elejed,
Hat hét mulva vigan kihevered.

Nyílt levél a Bánhoz.

Kedves taku Banu!

Éppen most megolvassom az Ephemeridekből, hogy méltóságod már Veszprimben megvan 80000 katonával. Bozse moj ez nem trifa. De minek jövi kend Banu. Hiszen a ministeovacs megbukuj s a formczki absoluczki csakugyan vissza jövní.

Térj meg Zágrábba peknyi klapecz, nagy meg van ott revolution, s ha vissza nem mégy, megbombardiroznak kasztelovaczod, és ellopnak drágaságud, gyémántud, aranyud, ezüstud, mit ugyan te is elrabolni, de a mostani formczki szerint mégis tied.

Pakovacz, pakovacz, moj lubi Banicsku, mig nem késő.

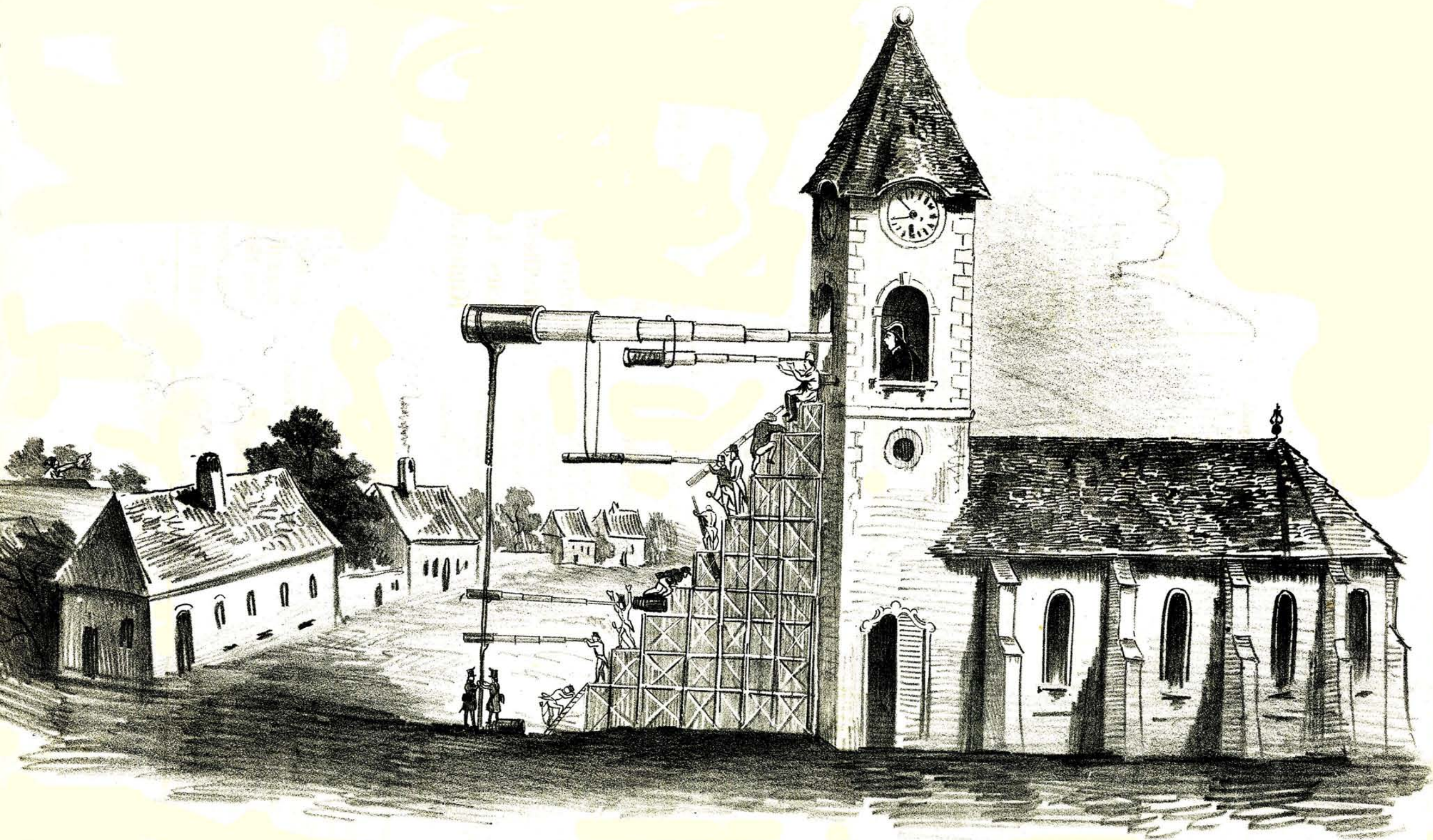
Pestovác sept. 20. 1848.

addictus et humillimus

Trifunác.

Különbféle.

Biztos hírek szerint Magyarországot több helyeken egyének működnek, a különemü nép

Szent Tamási tábor, a vezérfőnökök által vizsgálva.

felekezettek fellázítására. Ki igaz hazafi most mutathatja meg nemeslelkűségét, a midőn mindenféle mozgalmakat éber figyelemmel kísérve a lelketlen gazokat fogságnak, vagy halálnak adja át.

Nem tudjuk honnan, honnan nem, hanem annyi bizonyos, hogy néhány napok óta Budapesten temérdek idegen tartózkodik.

Francia csapat is alakult, a két városban, honunk szabadságának megerősítésére. Még idegenek is küzdenek igazságos ügyünk mellett, csak egy néhány háladatlan szomszéd, vagy rokon nem borzad megtámadni szent jogainkban.

A francia alpesi táborot mint beszélő Soul tábornagy fogja vezérelni. Mulatságos két vén bohó ez a Soul és Radeczky, nyolczvan nyolczvan s egy néhány esztendő kornokban nem restelnek kakaskodni.

Hat száz követ felmondta képviselői székét A ved állat nem tagadja meg fáját, a magyar áru- lás által lesz kéntelen elveszni.

Politikai műhelyek.

Ács

E száraz szálfák mákvirágát
Lomb és gyök nélkül termi meg,
E fának, melyet faragok,
Virága frakban tévelyeg. —
Ha rám bizná a vak igazság,
Hogy ki legyen e mákvirág,
Alant nem keresném, tudom
Ott nincs illy termékény világ. —
Fenn, fenn a trónok zsámolyánál,
Ott terem a gyöngy, s mákvirág szál,
Melly e művemre illenék. —

Istenemre!
Tanum lenne

Ha fám virága lengene,
Alant a föld, felül az ég. —

Asztalos

Műveimre önbüszkeség
Vidám csövén tekintek szét.
A gögösök koporsóit,
A csecsszopónak bölcsőjét,
S a menyasszonyi nyoszolyát
Vidám kedéllyel nézem át,
Csupán egy marja lelkemet,
Az önszégnyennek körmivel
A zöld asztalt, a zöld asztalt is
Nyavalyás! én készítem el!
A zöld asztal, . . . t, a zöld beszéd
Mind, mind jámbor lelkemre ér! . . .

Bádogos

Tölcseért készíték a királynak,
Tudom, hogy elkél izibe,
A dynastyka hű pásztora
Ha leend a vég vacsora,
Szent lelkét ezen tölti be.

Csizmadia

Bécsi vagyok híres vagyok
Ezt tudjak az országnagyok —
Ah de néhány hónap óta
Minden felé ez a nóta:
„A csizma szorít,
A kapcza szorul,
Mért férczeli kend
Azt olly botoról?!?!
— Nem annak a csizma tudom nem oka,
De tyukszemed oh uram! és a boka! —

Diszvirág-készítő

A szóvirág mindenfelé terem: —
De hol a lélek, hol az érzelem? —
Ne hidj oh nép! ne hidj az ámitónak,
S ne ifju! a kéjleányi szónak.
Csinált szóvirág! —
Csinált szerelem!! —
Bár szüdbe berág
Ez engedelem.
De mit érne a szín, mi a disz s a virág.
Illattalan ha vigyorogna reád?! —

Ezüst-műves

Ezüst helyett kaptunk papírpénzt:
Beh sajtáságos esemény! —
Hát ha viszont a koronát
Én csak papírból önteném,
S ezt a kor istenének ujja
S lehellete pokolba fujja! —
A kor lelke bátor, merész. —
Ezt mondjátok nekem,
Legyen bár érczből koronám
Elfujja hirtelen. —

Füsüs

Ha művemmel nem a fő terejét
Tisztitanák, hanem a belsejét,
Akkor füstöm igaz helyet szántnál,
Többet érnél Hégelnél és Kantnál.

Fodrász

Hát ha én a szívet sütogetném!
S a roszt fekélyt abból kiégetném,

Sütő vasam tüzes nyilkantója
Lenne a nagy világ megváltója.

Bulem Károly.

MŰVÉSZET.

Szerelmei Miklos műkönyomdájában Pesten megjelent, és minden mű- és könyvtárúsnál, a kir. tábla ítéletével együtt 1 pengő forintot Szentmáriay Ferencz arcképe, ki 1795-iki május hava 5-én Budán a vérmezőn Martinovics és társaival Magyarhon szabadság vértanujaként esett el.

A mű szorgalommal, ügyességgel, és művészi tapintattal van kivive, s bizonyos minden szabadlelkű magyarnak kedves emlék leend, ki hazája boldogságáért és szabadságáért, szintugy mint a nemeskeblű Szentmáriay örömet öntaná életét.

Ajánljuk e képet mint műemléket is a közönség figyelmébe.

 Hónapos előfizetést nyitunk september, hó 1-sőjétől a Magyar Charivarira 1ft.pengőjével. Előfizethetni egyedül kiadó Lukács Lászlónál, országot Kunewalderház.

LEGUJABB.

A camarilla gyalázatossága már annyira ment, hogy ma reggeli 11 órakor ökör képében támadta meg a duna parton épen a képviselők terme alatt a békés polgárokat.